

qui scribam, et legi ab eo satagam, in quo necdum perlegi,
 ut scribendum sit. Summa est mi Aristarche, Latine
 nescio; quod ut verum diu fuerit, tu docendo indicasti.
 Sequor te, ut vides, et quasi quid ad rei fidem reliqui sit
 barbarâ latinitate, qualis hodie Aulicorum est, adimpleo.
 Exede nunc hoc introitum, postquam a tuâ manu est, qui
 me huc impuleris tuâ humanitate. dabitur opera in
 posterum, si quis hæc otia Deus fecerit, ne frustra me
 de rudimenta omnium literarum reuocasse dicaris. Vale
 omnium literarum deus, et me ama, qui te tuosque
 super charos habeo. Quæ horum aliquis imper in originibus
 historia nostras tentasse dicitur, nondum vidi; si de
 autore animum is tui impulit, ut nefas dubitare sit,
 quo instituto fecerit, ut reliqua pertexturus, an
 tibi substiturus, quod valde nolim, quandiu quidem
 de præitore adolescens manus usura est. Haga Com.
 23. Jan. 1636.

Libri primi operis tui capite septimo, ubi ~~de~~ Orthographia
 quid Architecti sit ~~ex~~ Vitruvio refertur, inter hujus
 commentatores ~~et~~ ^{Barlaam} ~~et~~ ^{verè} citas. sed qui manu
 tibi exscriptor locavit, minus ^{quoniam} ~~et~~ ^{verè} Danisti Hermolaum
 supposuit, Propatruum pronepoti Patriarchæ
 Electo Aquilegiensi, cujus mendæ iudicium quasi abolitore,
 casu opportune locuto, in bonam partem interpretare!

Barlaam. Doctissime et amice Domine

(231)

Ad facetissimam venustissimamque et veracissimam
 denique epistolam tuam, quam vixque fortio cum
 tradideras, ipsi se perferendum ignaro, dederas, gesticbam
 illic rescribere, simili non certe genio (quò talia fando
 quis hodie ascendat?) sed characterè; neque defuisset
 ubi rideres, si non fessellit me festivi cuiusdam iuuenti
 recens, et ut præceptor oratoricæ illum vocat, nondum
 refrigeratus amor. At enim verò nosti tu, Ausice, solis
 mee sortem: fortuitum illud, inquam desultorium
 studium interruptum, si fas est, studium appellare,
 cui si quid otij datur, datur fere tunc cum maxime
 dum breui intervallo, quod inter Curiam est ac domum
 meam, meas mihi cogitationes vendico, et salutanti
 bus plerumque sic respondeo, ut fecisse Diogenem
 arbitror, cum aliud secum agens in turbâ tot
 mortaliu

hominum
mortalium, vel non videret vel videri vellet nondum
invenisse. Quam non vanè ista silentio meo prætexam,
si dubitare poteris, ipse tunc fortius testabitur, recens
discursuum meorum et vagæ vitæ inspector, quem porro
quando totum ad te redire passus sum, ecce mi. Barlaam
prototypas tibi elegantias tuas compendio remisit, et, si
quidem facundius, facundius certe rescribi potuisse non
probaveris. Hæc igitur pro verbis nihil totum hominem
in solutum, et hunc eiusmodi ut si faculum ^{tu quidem} aut lucer-
nam Cynici, de quo dicebant, in ipsius penu antiquario
repereris, non invenias ingenti foro vestro (paulum
hic patella dici patere) operculum Barlaam dignius.
Atqui, patella mea, quæ nunquam tam bene pastus fui,
quin magis esurirem, quàm se nemo sic explicuit, ut
non a plenâ discesserit: quousque ^{canda} miki, non
ut soles ^{prema} es? Ut ex thopo nos expediam,
quandiu Barlaam nihil scribis, quandiu celare me
statuisti quæ quotidie fieri ^{sepe} ~~vix videntur~~ non
potest fieri, quin tibi ne volenti quidem, ^{sepe vix sciunt} excidant.
ut argumenta non ~~de~~ ^{moveam} ~~eam~~, quæ ~~te~~ ubique se-
dant obviam, tu Molinæum ἀλλανθὸν, ἀνετίγες πο-
e vivis abire passus es: aut me latere, quod nobilissi-
mis manibus accinuiti? nondum te missum facio,
pressius instandum est. Sextuno Empyricum illum.
illam vulpeculam, ut sibi quidem visa est, cujus tu
capiti personam, scilicet detractum ibas, quando vi-
debimus panas dantem? vel denique quid est rerum,
quod præ cicada præstas vel Lucinia? Audi, amice,
et ab ingenio candore meo in bonam partem cape
omnium te rerum, et sublimissima cujusque capacem
Deus et natura, quarum ætas et industria fecere
sed duo hæc præcipue: Poeta natus es et Philosophus
si ad invidendum descendo, Claudiamum Bobi et
Aristotelem reddi ^{tuus} ~~tuus~~ exstitisti. At illius modo
partibus probe functus es, et jungeris, ut
existimo, non indiligenter. Hunc porro debes
et ne creditores tibi sis tamquam, quos inter ubi me
comperias, parum interesse dicas, quam illis pro
vel sero vel nunquam satisfiat, amici insuper
habitis

habitis, existimatio Te Tua, et unica illa virtutum
 magna merces, quâ mortui supersumus, debendi
 reum habeat. Extinge vetus nomen, Amice,
 vetus nomen, et si non. seculi, tui cetero hanc ratio-
 nem habes, ut quæ te post signam cautionem
 perpetuo cauendam omnis posteritas auditura est,
 etiam serio loquentem seculum audiat, post
ΑΥΕΡΙΑ tot illa verba, quæ quotidie iuuentuti
 ut incalces, pauci omnium senes facti quâ fide
 oporteat, nemo unquam quâ dignitate, lepore, vi
 quâ Barlaam deceat post Barlaam relaturus est.
 Hæc ego, qui in realia video fortasse, quantum
nocturne vident mane. Videre me tamen arbitratus
 sum e re tuâ esse, et compressis labris multum agitata,
 tandem, ubi quid datum otij est, illeui chartæ, quam
 ubi perlegeris, me quidem non inuito discerpes, aut
 τῶν θεῶν τῶν οὐρανῶν calidè digerenda, commen-
 dabis, modo quæ liberius effutiri, ab amicissimo tui
 pectore profecta statuas, et hunc τῆς ἰατρικῆς
 non alias satis decora fontem esse. Vale Vir doc-
 tissime et ne te ad hunc anni ingressum vulgari
 voto beamus, sis ipsâ invidia favente felix, quæ olim
 verba in argutissimo quem nosti veterum, cum
 voluptate legi. Hagæ Com. X. Cal. Febr. CIOIDCXXXVI.

Barlaam.

Amplissime ac doctissime Domine.

(235)

Ad ea quæ de Cælo, cælesti eloquio dixisti, magno me
 oneres subleues, si reposuisse jam nunc putes, quæ de
 nullo unquam ingenij tui partu, summo cum affectu
 aut stupore prædicavi. Videtur enim inter nos
 ita comparatum, ut merendo tu laudes meas, difficiliter
 multo fatigare possis, quam ego novas quotidie profi-
 tendo. quæ cum universæ infra te sint, neque si
 verba vel autorem spectes, digna quibus attendas magis,
 quam si quis in orbe Solis positus curat quæ de se
 sententia musca vel formica sit, peto a te, ut
 encomio includi patiare, quæ vel hæcenus produxisti
 vel producturus es, et eo omnino in pretio penes me
 vel fuisse, vel esse, vel futura statuas, ut Barlaam
 orationem singula merenti arbitror de Barlaam admi-
 randis. Epigrammata tamen, quibus Tessalam
 aut de Tessalâ amicos allocutus es, aio me de hominum
 numero.